

Den 16. oktober 2014

Hørings svar fra LO og FTF vedr. forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats m.fl.

LO og FTF kvitterer for modtagelsen af udkastet til forslag til lov om ændring af lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. og flere andre love (Reform af beskæftigelsesindsatsen, et fælles og intensiveret kontaktføreløb, uddannelsesløft, styrket rådighed og målretning af virksomhedsrettede tilbud m.v.)

LO og FTF bakker op om intentionerne i forliget og forslag til ændring af de forskellige love. Det er centralt, at målet med den nye beskæftigelsesindsats er en langt mere aktiv og tidligere indsats for de arbejdsløse. Samtidig er de nye og forbedrede uddannelsesmuligheder afgørende. LO og FTF er endvidere tilfreds med, at arbejdsløshedskasserne får en mere aktiv rolle, ligesom arbejdsløshedskasserne fortsat er indgangen til beskæftigelsesystemet for forsikrede arbejdsløse.

Generelt opfatter LO og FTF forslagene til ændring i de forskellige love som en passende implementering af den politiske aftale. Der er dog visse undtagelser, hvor vi ønsker præciseringer og/eller ændringer.

Det gælder særligt formuleringerne vedrørende:

- Rådighedsafprøvende tilbud, hvor retssikkerheden er stort set fraværende. Her ønsker vi bestemmelserne præciseret samt en praksisundersøgelse gennemført efter kort tid.
- At ansættelsen med offentligt løntilskud afkobles fra overenskomsterne på området. LO og FTF foreslår en enkel model med udgangspunkt i overenskomsterne.
- At arbejdsløshedskasserne skal bruge bestemte it-systemer. Her mener vi, at det meget tydeligt skal fremgå af lovgivningen, at bookingsystemer og joblog etableres og udvikles af arbejdsløshedskasserne selv på grundlag af minimumskrav fra direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.
- At puljerne vedr. hhv. den regionale uddannelsesordning og uddannelsesløftet for ufaglærte forlods reduceres med 20 pct. LO og FTF mener, at forliget er blevet udlagt på en sådan måde, at det er en berettiget forventning, at der øremærkes hhv. 100 og 150 mio. kr. til de to uddannelsesordninger.
- Lånemulighederne i forbindelse med deltagelse i uddannelsesløft gøres unødigt bureaukratiske. Her ønsker vi en kraftig regelforenkling.

1. En individuel og tidlig indsats

Et centralt element i beskæftigelsesreformen er, at det er en mere individuel og tidligere indsats, i form af et nyt mere intensivt og fælles kontaktføreløb med involvering af både jobcentre og arbejdsløshedskasser. Elementerne i dette er dels et nyt kontaktføreløb med fremrykning af den indledende cv- og vejledningssamtale i arbejdsløshedskasserne, månedlige samtaler i jobcentret og to fælles samtaler mellem den arbejdsløse, arbejdsløsheds-

kassen og jobcentret. Dels indførelsen af et afklaringsværktøj samt den personlige plan ”min plan”.

Det fælles kontaktføreløb

Antallet af samtaler i det fælles kontaktføreløb i det første halve år er ganske højt og højere end hidtil. For at sikre en høj effekt af samtalerne og mening for den enkelte arbejdsløse, er det derfor helt afgørende, at samtalerne er fremadrettede og dialogorienterede. Der er samtidig behov for nogle konkrete mål for de enkelte samtaler og nogle grundlæggende retningslinjer, som kan fungere som kvalitetsstandard for indsatsen. Såfremt de nye samtaler skal bidrage positivt til indsatsen, er det centralt, at kvaliteten i samtalerne prioriteres højt. Som påpeget af Carsten Koch-udvalget har effektmålinger af samtaler vist, at det er de rådgivende samtaler og ikke de kontrollerende samtaler, som har den bedste effekt.

Bem. 2.1.1.2: LO og FTF foreslår, at det indskrives, at samtalerne skal være individuelle, fremadrettede og dialogorienterede. Samtalerne skal følge de konkrete mål som er opstillet i ”Min Plan”. Der er endvidere behov for udarbejdelse af grundlæggende retningslinjer, som kan fungere som kvalitetsstandard for indsatsen.

Med henblik på at sikre kvalitet og fremadrettet fokus i samtalerne vil LO og FTF foreslå, at effekterne af alle de nye samtaler følges tæt – herunder også de arbejdsløses vurdering af kontaktføreløbets betydning.

Af lovforslaget fremgår det, at beskæftigelsesministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvordan arbejdsløshedskasserne deltager i samtalerne under kontaktføreløbet i de første seks måneders ledighed. LO og FTF støtter denne bemyndigelse til ministeren og tilføjer, at kommende regler for arbejdsløshedskassernes deltagelse skal give fleksible muligheder for forskellig organisering af 26 arbejdsløshedskassers og 94 jobcentres 215.000 fællessamtaler om året med arbejdsløse.

LO og FTF finder mere konkret, at de gode erfaringer fra projektet ”Den gode samtale” bør give mulighed for en vis fleksibilitet i afholdelsen af rådighedssamtalerne. LO og FTF foreslår derfor, at såfremt jobloggen er behørigt udfyldt, og arbejdsløshedskassen vurderer, at der ikke er behov herfor, bør rådighedssamtaler kunne foregå mere fleksibelt i form af fx job-understøttende aktiviteter, dog kun såfremt den arbejdsløse er enig i vurderingen. Samtidig bør de arbejdsløse have mulighed for selv at vælge form og indhold i samtalerne.

§1, nr.11 (ny § 16 a stk. 5): Her bør det fremgå, at såfremt jobloggen er behørig udfyldt, kan rådighedssamtaler erstattes af andre jobunderstøttende aktiviteter, ligesom de arbejdsløse bør have mulighed for selv at vælge form og indhold. Samtidig bør det påpeges, at den ledige altid har ret til få samtalerne personligt.

I forhold til § 16 finder LO og FTF desuden, at fleksibiliteten i samtalerne bør styrkes ved en udvidelse af reglerne om mindre intensiv indsats. I de gældende regler i aktivloven (§ 21 f.) er en ledig dagpengemodtager ikke omfattet af pligten til at møde personligt op til samtaler om sit cv og jobsamtaler eller af pligten til tilbud, hvis personen kan dokumentere, at pågældende inden for de næste seks uger skal påbegynde ordinær beskæftigelse på fuld tid, fleksjob, skal på barsel, overgå til efterløn, fleksydelse eller folkepension, eller hvis personen er omfattet af en arbejdsfordelingsordning eller kan dokumentere, at pågældende er hjemsendt på grund af vejrlig eller materialeangel. I stedet for samtaler ved personligt fremmøde holdes kontakten telefonisk, digitalt eller ved brev.

LO og FTF mener, at den mindre intensive indsats bør udvides, således at arbejdsløse, der skal starte i jobrettet uddannelse eller uddannelsesløft inden for de næste seks uger omfattes af bestemmelsen.

LO og FTF mener endvidere, at beskæftigelsesministeren bør bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for forhold, der bør omfattes af den mindre intensive indsats fx værnepligt og andet, hvor det ikke vil være relevant at afholde et personligt møde.

Arbejdsløses personlige jobplan, ”Min Plan”

Lovforslaget beskriver, at arbejdsløse der kan få en indsats efter loven skal have en plan for indsatsen, der skal kaldes ”Min Plan”, og at denne plan træder i stedet for den tidligere jobplan. LO og FTF kan tilslutte sig ændringen og anbefaler, at Min Plan afbureaukratiserer den tidligere jobplan, der normalt fyldte mindst 5 sider. Hensigten må være, at Min Plan bliver en operationel plan, der inspirerer den enkelte til at deltage i indsatsen og til at udvikle indsatsen hen mod varig beskæftigelse. Samtidig erstatter og samler Min Plan de flere forskellige planer, som den enkelte arbejdsløse kan have.

Målet med beskæftigelsesindsatsen er med forliget ændret fra ”hurtigst muligt i job” til ”varig beskæftigelse”, dvs. en mere varig tilknytning til arbejdet. Dette er afspejlet i § 1, nr. 24 og 25 (ny § 27, stk.1) samt i bemærkningerne hertil. LO og FTF mener dog, at denne ændring i fokus også bør afspejles i alle forhold vedrørende beskæftigelsesmålene i Min Plan, og dermed også i § 27, stk. 2 og 3. Denne ændring skal dog ikke ses som værende i modstrid med, at al beskæftigelse er lige meget værd, uanset om den er fast og på fuld tid eller ej.

§ 1, nr. 24 og 25 (ny § 27, stk.2 og 3): Målet om varig beskæftigelse bør præciseres således, at ”Beskæftigelsesmålet skal så vidt muligt være rettet mod varig beskæftigelse indenfor områder, hvor der er behov for arbejdskraft”.

LO og FTF finder, at forslaget – ligesom en række af de øvrige forslag, der omhandler øget adgang til oplysninger om arbejdsløshedskassemedlemmerne – bør omfattes af en grundig vurdering af medlemmernes retssikkerhed.

LO og FTF antager, at plan for jobsøgning bliver en del af Min Plan, men synes ikke, at det fremgår tydeligt, om det er tilfældet.

Ret til virksomhedsrettet tilbud, som den arbejdsløse selv har fundet

LO og FTF støtter forslaget om at dagpengemodtagere, som selv finder et virksomhedsrettet tilbud i form af virksomhedspraktik, løntilskud eller jobrotation, fremover får ret til tilbuddet, parallelt med den ret, som kontanthjælpsmodtagere har i dag. LO og FTF forstår derfor heller ikke, hvorfor modtagere af arbejdsmarkedsydelse undtages fra denne ret til tilbud.

§ 1, nr. 43 (ny § 42 b og ny § 52 a): LO og FTF foreslår, at målgruppen udvides til også at omfatte modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

2. Mulighed for et reelt uddannelsesløft

LO og FTF lægger stor vægt på, at uddannelse med beskæftigelsesreformen prioriteres højt og prioriteres til dem, der har mindst uddannelse i forvejen.

6 ugers jobrettet uddannelse

Seks ugers selvvalgt uddannelse omlægges til velvalgt uddannelse i form af en ret til seks ugers jobrettet uddannelse for ufaglærte, faglærte og faglærte med en kort videregående uddannelse. LO og FTF havde dog gerne set, at målgruppen for ret til seks ugers jobrettet uddannelse var udvidet, således at alle arbejdsløse med kortere videregående uddannelser havde samme rettighed fra første ledighedsdag, og at arbejdsløse med mellemlang videregående uddannelse havde mulighed for et jobrettet uddannelsesstilbud efter fire måneders ledighed. Således er mulighederne for personer med videregående uddannelse blevet markant forringet. Særligt ønsker vi, at medlemmer, som ikke kan fortsætte med at arbejde på deres hidtidige arbejdsområde af helbredsmæssige grunde, får ret til jobrettet uddannelse.

LO og FTF støtter, at retten til uddannelse nu målrettes mod jobrettede tilbud, men det skal samtidig understreges, at der ikke er et beskæftigelsesmæssigt sagligt belæg for at skelne mellem arbejdsløse KVVU'ere afhængig af hvilken indgang de i sin tid har haft til uddannelsen. Det skal derfor foreslås, at denne differentiering inden for KVVU-gruppen ophæves.

§ 1, nr. 23 (ny § 26 a, stk 1, nr. 2): LO og FTF mener, at formuleringen om ”og samtidig har en erhvervsuddannelse eller anden uddannelse, der kan sidestilles med erhvervsuddannelse” bør slettes.

Vi finder det endvidere problematisk og modstridende, at der i både de almindelige og de specielle bemærkninger til nr. 23 (ny § 26a) står, at de arbejdsløse har ret til 6 ugers jobrettet uddannelse ”fra første ledighedsdag”, når der samtidig er lagt to proceskrav (cv-samtale i arbejdsløsheds-kassen samt vejledningssamtale i jobcentret) ind, som umuliggør brug af rettigheden fra første ledighedsdag. Vi er dog opmærksomme på, at denne modstrid også eksisterer i det politiske forlig på områder. Det bliver det dog ikke mindre problematisk af. Det begrænser de arbejdsløses rettigheder unødigt.

Med § 1, nr. 23 sikres det, at ”personer, som er påbegyndt en uddannelse i opsigelsesperioden, ved ledighedens indtræden kan fortsætte med uddannelse som jobrettet uddannelse i op til 6 uger, forudsat at uddannelsen kan tages som jobrettet uddannelse”. I de specielle bemærkninger er det præciseret, at der er ”op til 6 uger fra første ledighedsdag”.

§ 1, nr. 23 (ny § 26a, stk. 4): Det ønskes præciseret, som nævnt i de specielle bemærkninger, at det er ”op til yderligere 6 uger fra første ledighedsdag, forudsat at uddannelsen kan tages som jobrettet uddannelse”.

Af ændringsforslaget fremgår det ligeledes, at beskæftigelsesministeriet udarbejder en landsdækkende positivliste med inddragelse af Undervisningsministeriet og Uddannelses- og Forskningsministeriet og efter høring af BER, VEU-rådet og REP. Det er dog uklart efter hvilken proces, de tre råd involveres. Dette fremgår heller ikke af de almindelige eller de specielle bemærkninger. LO og FTF ønsker dette præciseret.

§1, nr. 23 (ny § 26a, stk. 8): Her bør det præciseres, at eventuelle bemærkninger fra VEU-rådet og Rådet for Erhvervsakademier og Professionshøjskoler tilgår Beskæftigelsesrådet forud for Beskæftigelsesrådets drøftelse af positivlisten.

Regional uddannelsespulje

Der oprettes med forslaget til lovændringerne en regional uddannelsespulje a la Leo Larsen, som giver mulighed for korte erhvervsrettede uddannelsesforløb indenfor områder, hvor der forventes mangel på arbejdskraft de næste seks måneder. Jf. forligsteksten afsæt-

tes 100 mio. kr. årligt (102 mio. kr. i 2015-priser) til puljen, som dermed reserveres til korte erhvervsrettede uddannelsesforløb. Af de almindelige bemærkninger side 39 fremgår det dog, at 20 pct. af puljemidlerne overføres til budgetgaranterede udgifter, der ydes kommunerne via regulering ad bloktilskuddet. Dette er LO og FTF stærkt uforstående overfor. Dels fordi puljen til korte erhvervsrettede uddannelsesforløb bliver mindre end det i forliget anførte, dels idet økonomistyring via bloktilskud netop er modsætningen til økonomistyring via puljer. Med denne tilgang øremærkes der ikke 100 mio. kr. til kortere erhvervsrettede uddannelsesforløb. LO og FTF er opmærksomme på fodnoten i forligsbilaget i relation til uddannelsesløftet. Denne er dog ikke medtaget i forligsbilaget vedr. den regionale uddannelsespulje.

Bem. 2.2.2., side 39: LO og FTF mener, at 2. sætning i første afsnit "Kommunerne kan med tilskud fra uddannelsespuljen få dækket 80 pct. af driftsudgifterne til køb af erhvervsrettet uddannelsesforløb, der fremgår af en positivliste, mens 20 pct. af puljen overføres til budgetgaranterede udgifter, der ydes kommunerne via regulering ad bloktilskuddet" bør udgå.

Bem.2.2.2.2., side 40: LO og FTF mener, at anden halvdel af sætningen i 2. sidste afsnit bør udgå.

Pulje til uddannelsesløft, herunder lånemodellen

Der gives fremover mulighed for, at ufaglærte, efter aftale med jobcentret, kan få et løft til faglært niveau, så længe uddannelsen kan gennemføres inden for dagpengeperioden. Jf. forligsteksten afsættes 150 mio. kr. årligt til puljen, som dermed reserveres til erhvervsuddannelser for ufaglærte.

Af de almindelige bemærkninger side 42 fremgår det, at uddannelsesmulighederne i uddannelsesløftet begrænses til erhvervsuddannelser uden grundforløb og praktikforløb i den nye erhvervsuddannelse for voksne samt til erhvervsuddannelser med eller uden grundforløbets 2. del og med praktik, hvor praktikforløbet kan gennemføres med skolepraktik i den nye erhvervsuddannelse for voksne. Dvs. at uddannelsesløftet er begrænset til EUV1 og EUV2. EUV3-forløb, hvor den arbejdsløse indgår en uddannelsesaftale med en arbejdsgiver, vil som hovedregel falde under bestemmelserne om voksenlærlingsforløb. Lovformuleringerne tager dog ikke højde for, at det indenfor nogen brancher med dimensionerede uddannelser (dvs. uden mulighed for praktikcenter) er muligt først at indgå uddannelsesaftaler efter gennemført grundforløb. LO og FTF mener derfor, at det skal være muligt at gennemføre grundforløbet til en erhvervsuddannelse for voksne under bestemmelserne om uddannelsesløft, såfremt der foreligger en uddannelsesaftale til påbegyndelse ved hovedforløbets start.

§ 1, nr. 38 (ny § 33 a, stk. 2): LO og FTF foreslår, at det skal være muligt at gennemføre grundforløbet til en EUV3 under bestemmelserne om uddannelsesløft, såfremt der foreligger en uddannelsesaftale til påbegyndelse ved hovedforløbets start.

I kapitel 11c er der i ændringsforslaget fastsat regler for udbetaling af lån til medlemmer, der deltager i tilbud om uddannelsesløft med udbetaling af 80 pct. dagpenge. Der er lagt op til, at det er arbejdsløshedskasserne, der skal udbetale lån til medlemmerne.

I de almindelige lovbemærkninger 2.2.4. og i de specielle lovbemærkninger på side 162 er det detaljeret beskrevet, hvordan lånet udbetales løbende – hvad fradrages i/reducerer ydel-

sen. Som eksempler på, hvad der reducerer ydelsen, nævnes f.eks. feriedage med feriegodtgørelse og sygedage med sygedagpenge. Modsat reducerer arbejdstimer ikke størrelsen af lånebeløbet, medmindre der er tale om fuld beskæftigelse. Mindesteudbetalingsreglen gælder ikke, så der vil kunne udbetales fuld låneydelse, hvis der f.eks. er 35 timers arbejde og fuld tid er 37 timer. I LO og FTF's optik gør disse forhold det uigennemskueligt for den ledige, hvornår og på hvilke vilkår lånet kan tages.

Gennemføres lovforslaget med de tilhørende bemærkninger vil det samtidig betyde, at arbejdsløshedskasserne skal til at udvikle et særligt IT-system til udbetaling af lån til de medlemmer, der deltager i uddannelsesløftet.

På den baggrund foreslår LO og FTF en kraftig regelforenkling i forhold til det foreliggende udkast. Administrationen af ordningen bør være så simpel som muligt.

LO og FTF foreslår, at der udvikles en yderst simpel lånemodel, så arbejdsløshedskasserne administration af ordningen i så høj grad som muligt bygger på de principper, som arbejdsløshedskasserne administrerer ud fra i dag.

Mere konkret foreslår LO og FTF, at ordningen bygger på følgende regler:

Medlemmer, der deltager i tilbud om uddannelsesløft kan låne et beløb svarende til forskellen mellem deres individuelle dagpengesats og 80 pct. af højeste dagpenge. Lånebeløbet opgøres pr. uge.

Det beregnede lånebeløb reduceres med 37 pct. svarende til en gennemsnitlig beregnet skatteprocent. Lånebeløbet afrundes til nærmest hele kronebeløb, der kan deles med 5.

Det beregnede lånebeløb udbetales som et fast beløb for hele uger så længe medlemmet deltager i uddannelsen. Det gælder også i start- og slutugen uanset uddannelsen ikke påbegyndes en mandag eller afsluttes en fredag.

Lånebeløbets størrelse påvirkes ikke af eventuelle fradrag i dagpengene uanset årsagen til fradraget. Udbetalingen ophører dog når medlemmet overgår til udbetaling af sygedagpenge eller barselsdagpenge.

Når medlemmet ophører i uddannelsen, opgør arbejdsløshedskassen lånets hovedstol og overfører kravet til Statens Administration, som herefter tilskrives renter for den periode, hvor arbejdsløshedskassen har udbetalt lån.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger, at arbejdsløshedskassen skal yde vejledning og bistand til deres medlemmer omkring betingelser m.v. for lånet. Det er dog uklart præcist, hvad der ligger i denne formulering. LO og FTF vil i den forbindelse gerne påpege, at det vil være meget byrdefuldt for arbejdsløshedskasserne, såfremt det forventes, at arbejdsløshedskasserne skal kunne svar på spørgsmål om fx fordele og ulemper ved denne låneordning sammenlignet med andre låneordninger.

Bem. 2.2.4.2.2.: LO og FTF foreslår, at det præciseres, hvad der ligger i begrebet "vejledning".

LO og FTF mener endvidere, at ministeriet bør udarbejde vejledningsmateriale omkring lånebetingelser til brug for arbejdsløshedskassens rådgivning af medlemmet. LO og FTF mener ligeledes, at lånedokumentet, jf. de almindelige bemærkninger side 48, skal udformes på en sådan måde, at medlemmet ikke er i tvivl om, at lånesagen er et mellemværende mellem staten og medlemmet.

Voksenlærlinge

Beskæftigelsesministeren får med lovforslaget bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om betingelserne for tilskud til arbejdsgivere, samt mulighed for tilskud, såfremt den person, der indgås uddannelsesaftale med, tidligere har været ansat på den pågældende virksomhed. LO og FTF er uforstående overfor behovet for at fastsætte nærmere regler i relation til tidligere ansættelse på virksomheden. Dette er ikke tilfældet i dag.

§ 1, nr. 90 (ny § 98 e, stk. 5): LO og FTF mener, at stk. 5 bør ændres således, at sætningen "samt mulighed for tilskud, såfremt den person, der indgås uddannelsesaftale med, tidligere har været ansat på den pågældende virksomhed" udgår. Ligeledes i de almindelige bemærkninger, side 54, samt i de specielle bemærkninger, side 149.

Ret til realkompetencevurdering

LO og FTF er meget tilfredse med, at personer uden en erhvervskompetencegivende uddannelse får ret til at få tilbud om en realkompetencevurdering. LO og FTF finder dog, at det både i selve forslaget til lovtæst og i bemærkningerne hertil, er vigtigt med nogle præciseringer i forhold realkompetencevurdering, for ikke at skabe misforståelser.

§ 1, nr. 36 (ny § 32 a, 2. pkt.): LO og FTF foreslår et pkt. 3 tilføjes: "Realkompetencevurdering er et fælles begreb, der omfatter såvel en vurdering og anerkendelse af den enkeltes kompetencer målt op mod uddannelsesmål i en ordinær Erhvervsuddannelse og en vurdering og anerkendelse målt op mod AMU-kurser (IKV)".

I forhold til de almindelige bemærkninger 2.2.7 mener LO og FTF, at afsnittet bør præciseres parallelt til ovenstående forslag om et pkt. 3. LO og FTF mener, at der ikke blot kan være tale om uformelle kvalifikationer, men også formelle, fx i form af deltagelse i AMU-kurser, enkeltfag, FVU, m.v. Det er derfor også af betydning at få dette nævnt i overskriften. Ligeledes finder vi, at præciseringerne af hvem, der kan foretage en realkompetencevurdering bør være korrekt.

Det er endvidere centralt, at kompetencevurderingerne ikke blot foretages op mod nuværende men også kan foretages i forhold til fremtidige jobprofiler, hvor der forventes mangel på arbejdskraft. Hermed kan jobperspektivet og jobsøgningen for den enkelte udvides.

Bem. 2.2.7. LO og FTF foreslår, at overskriften for bemærkningerne ændres til "Ret til at få vurderet formelle og uformelle kvalifikationer".

Bem. 2.2.7.2. Formålet bør præciseres, således at det fremgår, at "formålet er, at de kan få synliggjort og dokumenteret formelle og uformelle eller skjulte kvalifikationer... .."

Bem. 2.2.7.2. Bestemmelsen bør præciseres; "Realkompetencevurderingen skal foretages af en uddannelsesinstitution, der er godkendt til udbud af enten almen voksenuddannelse (VUC), arbejdsmarkedsuddannelse (AMU), erhvervsuddannelse (EUD/EUV) eller videregående voksenuddannelse (VVU)".

For LO og FTF er det ligeledes vigtigt, at det af teksten fremgår, at den måde, der skrives om uddannelsesbevis og kompetencebevis på, udelukkende refererer til Individuel Kompetencevurdering (IKV), der måler sig op mod AMU-kurser og ikke erhvervsuddannelserne. En RKV måler sig op mod en erhvervsuddannelse og kan munde ud i en uddannelsesplan, hvoraf det fremgår, hvad den enkelte måtte mangle for at opnå svendebrev, dvs. blive fag-

lært. Det vil således være misvisende, hvis der i bemærkningerne til lovforslaget udelukkende refereres til en Individuel kompetencevurdering (IKV) i AMU-systemet.

3. Mere ansvar til den enkelte og styrket rådighed

LO og FTF tager til efterretning, at der med aftalen om reform af den aktive beskæftigelsesindsats er besluttet en styrket rådighed for den enkelte arbejdsløse i form af skærpede sanktioner ved udeblivelse fra aktive tilbud, således at der sanktioneres med det samme fra den dag, der er udeblivelse, og indtil den arbejdsløse møder frem igen. LO og FTF mener, at alle arbejdsløse skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet og deltage i de aftalte tilbud, med mindre der er gyldig grund til andet.

Rådighedsafprøvende tilbud

LO og FTF er stærkt kritisk over for, at jobcentre fremover kan afgive rådighedsafprøvende tilbud til dagpengemodtagere, men må konstatere, at det er en del af den politiske aftale. LO og FTF mener dog, at retssikkerheden for vores medlemmer ved de nuværende formuleringer er alt for ringe.

Rammerne for afgivelse af et rådighedsafprøvende tilbud er således temmelig uklare. Af lovens § 23 fremgår blot, at: ”tilbud... fastsættes af jobcenteret som rådighedsafprøvende tilbud, hvis jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen”. LO og FTF har svært ved at se i hvilke situationer tilbuddet er relevant, men som ligger udenfor de rådighedsregler, som arbejdsløshedskasserne varetager og den nye mulighed, hvor arbejdsløshedskasserne skal sanktionere ved udeblivelse fra tilbud. Samtidig vil den foreslåede lovtekst give anledning til forskellige fortolkninger af ”tvivl” og ”vilje”, der er subjektive begreber. Et rådighedsafprøvende tilbud er et indgreb overfor den enkelte, der skal begrundes konkret og ikke blot med tvivl om vilje.

LO og FTF finder, at der bør være en begrundet afgørelse for tilbuddet, og at der forinden bør sendes en varsel til den arbejdsløse, hvor det tydeligt fremgår, hvad der er baggrunden for tilbuddet. Tilbuddet bør afgives efter dialog med arbejdsløshedskassen for at sikre det bedst mulige samarbejde fremover mellem de to systemer.

Hensigten er at gøre retsgrundlaget for indgrebet overfor den enkelte så præcist som muligt.

1, nr. 21 (ny § 23): LO og FTF foreslår, at sætningen ” hvis jobcenteret vurderer, at der er tvivl om, hvorvidt personen har den fornødne vilje til at medvirke aktivt i indsatsen” fjernes og erstattes af: ”Hvis jobcenteret vurderer, at personen ikke medvirker aktivt i indsatsen”.

§ 1, nr. 21 (ny § 23, stk. 2): LO og FTF foreslår desuden, at stk. 2 ændres således, at der lyder ”tilbuddet gives med henblik på at afprøve personens medvirken i og rådighed for den aktive indsats. Der skal foreligge en begrundet afgørelse for tilbuddet, som skal afgives efter dialog med arbejdsløshedskassen. Forinden skal der sendes et varsel til den arbejdsløse og en kopi til arbejdsløshedskassen, hvor det tydeligt fremgår, hvad der er baggrunden for tilbuddet”.

LO og FTF foreslår, at der i lovbemærkningerne gives nogle konkrete eksempler på, hvornår tilbuddet er relevant.

Da rammerne omkring rådighedsafprøvende tilbud er meget usikre, bør praksis på området følges tæt.

LO og FTF mener, at der bør udarbejdes en praksisundersøgelse fra Ankestyrelsen, der evaluerer ordningen efter et år.

Sanktion ved udeblivelse af tilbud

LO og FTF forstår af bemærkningerne 2.3.4, at en arbejdsløs kan risikere først at blive udelukket med en ”så længe”-sanktion på grund af en udeblivelse, og efterfølgende kan få en tre-ugers karantæne for selvforskyldt ledighed, fordi samme udeblivelse ender med at blive et ophør. I bemærkningerne står der, at der ikke skal sanktioneres, hvis dagpenge-modtageres fravær svarer til muligheden for tjenestefrihed i et ordinært ansættelsesforhold.

Bem. 2.3.4.: Det bør præciseres, hvornår en arbejdsløs er udeblevet.

Joblog

Større gennemsigtighed er et plus, men det skal være ud fra et tillidsregime, ikke et mistillidsregime.

I bemærkningerne, side 32 og 57, står der, at arbejdsløshedskasserne løbende skal vurdere, om jobsøgningen er tilstrækkelig til, at dagpengemodtageren lever op til rådighedskravene, og i den forbindelse skal bruge jobloggen til løbende at følge med i dagpengemodtagerens jobsøgning. I yderste konsekvens kan dette forstås sådan, at arbejdsløshedskassen skal rådgighedsvurdere/sagsbehandle ved hver eneste dagpengeudbetaling, hvilket LO og FTF finder i strid med intentionen om at digitalisere og automatisere og dermed spare administrative ressourcer. I et første halve år må det være tilstrækkeligt at bruge oplysningerne i jobloggen i forbindelse med de rådighedssamtaler, der skal finde sted hver tredje måned.

Når medlemmet har været arbejdsløst i mere end seks måneder, skal arbejdsløshedskassen rådgighedsvurdere løbende, men holde rådighedssamtaler efter behov. LO og FTF bakker op om dette.

Bem. 2.3.1.2: LO og FTF foreslår konkret, at det indskrives, at arbejdsløshedskassen i det første halve år tjekker jobloggen og foretager en vurdering heraf forud for hver rådighedssamtale.

LO og FTF mener endvidere, at det meget tydeligt skal fremgå af lovgivningen, at bookingsystemer og joblog etableres og udvikles af arbejdsløshedskasserne selv på grundlag af krav fra direktøren for Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering.

Selvbooking

LO og FTF støtter, at arbejdsløse selv for råderet over deres jobsøgningsforløb. Det er imidlertid vigtigt, at der kalkuleres med, at der er mange uden it-kundskaber, som har brug for ekstra hjælp til at bruge systemet.

Af § 1, nr. 11 (ny § 16, stk.7 og 8) fremgår det, at de arbejdsløse fremover selv skal booke deres samtaler, som man også skulle i projektet Den gode samtale, hvilket er positivt, da de arbejdsløse hermed får større ansvar og selvbestemmelse.

Arbejdsløse får selv ansvaret for at booke samtaler med jobcentret og melde sig til relevante jobsøgningsaktiviteter via jobnet.dk. Jobcentret og arbejdsløshedskassen skal give relevant vejledning til arbejdsløse om selvbookingsystemet, og de kan fratage arbejdsløse ret til selv at booke samtaler, hvis det vurderes, at den enkelte ikke kan administrere det. Samtaler, hvor både jobcentret og arbejdsløshedskassen skal deltage, skal indkaldes af jobcentret.

Det er dog uklart, hvorvidt arbejdsløshedskassen også kan træffe afgørelse om fritagelse for selvbooking. Af loven og de specielle bemærkninger side 123 fremgår, at det alene er jobcentret som kan fritage, mens det i de almindelige bemærkninger side 58 og specielle bemærkninger side 158 fremgår, at også arbejdsløshedskassen kan fritage arbejdsløse fra selvbooking.

§ 1, nr. 11 (ny § 16 a, stk. 7): Det bør tilføjes, at arbejdsløshedskasserne skal kunne fritage arbejdsløse fra selvbooking.

Af § 16 fremgår, at den ledige skal booke samtaler i jobcentret via jobnet. Af lovbemærkningerne 2.3.2.2. fremgår, at selvbooking sker via det system som STAR stiller til rådighed på jobnet.dk.

Det er LO og FTF's opfattelse, at arbejdsløshedskasserne, når det gælder indkaldelser til rådighedssamtaler i arbejdsløshedskassen, ikke bør tvinges til at bruge et fælles system til medlemmernes selvbooking. I stedet kan der opstilles krav, som arbejdsløshedskassernes bookingsystemer skal opfylde. Der har gennem længere tid været en dialog mellem STAR, KL og AK-Samvirke om at fastlægge den fremtidige it-struktur med henblik på at få fastlagt standarder for udveksling og udstilling af data. Det har netop været hensigten at få lavet en infrastruktur, så der er fuld adgang og synlighed om data, men udtrykkeligt ikke krav om, at man skal bruge bestemte IT-programmer. Som lovforslaget er formuleret, går det i stik modsatte retning i forhold til denne dialog.

LO og FTF mener, bookingsystemerne skal etableres og udvikles af arbejdsløshedskasserne selv, så det kan tilpasses de enkelte kassers vilkår og behov. Et stort antal arbejdsløshedskasser har allerede etableret bookingsystemer, bl.a. som krav i forbindelse med "den gode samtale".

§ 2 stk. 10 (ny § 62, stk. 6) bør slettes, således bookingsystemerne etableres og udvikles af arbejdsløshedskassernes selv. Dette bør også fremgå af bemærkningerne i 2.3.2.

4. Virksomhedsservice og jobformidling

Virksomhedsindsatsen vil fremover bestå af tre spor; rekrutteringsservice, uddannelse og opkvalificering af medarbejdere samt fastholdelse af sygemeldte medarbejdere.

LO og FTF er glade for, at det med forliget om reform af beskæftigelsesindsatsen sker en opprioritering af virksomhedskontakten, herunder at jobformidling igen bliver en del af jobcentrenes opgaver.

Vi finder det derfor også misvisende ift. det fremtidige fokus i den aktive beskæftigelsesindsats, at virksomhedskontakten er så ringe beskrevet i lovgivningsmæssigt, herunder i de tilhørende bemærkninger. Virksomhedsservice og jobformidling vil fremover blive en kerneopgave for jobcentrene. Det er derfor problematisk, at kommunerne får helt frie rammer til selv at fastlægge udmøntningen og håndteringen af den virksomhedsrettede indsats lo-

kalt. En effektiv virksomhedsindsats er afgørende for funktionaliteten af beskæftigelsesindsatsen.

LO og FTF foreslår derfor, at der fastsættes nærmere bestemmelser for virksomhedskontakten, herunder for det tværkommunale samarbejde om indsatsen og RAR's involvering.

5. Bedre brug af virksomhedsrettede tilbud

Med reformen fremrykkes aktiveringsindsatsen til efter enten tre eller seks måneds arbejdsløshed, afhængig af alder. LO og FTF støtter en fremrykket aktivering, ligesom vi er tilfredse med målretningen og den delvise harmonisering af reglerne for hhv. offentlig og privat løntilskudsjob.

Løntilskud

For LO og FTF er det vigtigt, at der er fornuftig balance mellem ordinært ansatte og støttet beskæftigelse på arbejdspladserne. LO og FTF er derfor også meget optaget af, at reglerne om rimelighed og merbeskæftigelse overholdes. Af samme årsag støtter vi en større grad af harmonisering mellem privat og offentlig løntilskudsjob samt en forenkling af beregningerne.

LO og FTF er dog stærkt kritisk og forundret overfor, at forenklingen af beregningerne, jf. § 1 nr. 55 (ny § 63) medfører en afkobling fra de gældende overenskomster i den offentlige sektor. Dette mener vi ikke fremgår af forligsteksten. LO og FTF anerkender behovet for at forenkle beregningen af løn og timetal ved ansættelse i løntilskud, men mener, at dette mål bør kunne nås ad anden vej.

Bem. 2.5.2.2.1.2.: LO og FTF foreslår derfor, at det er den overenskomstmæssige løn, der er udgangspunkt for timeberegningen, således at der i ansættelsesbrevet for de fire måneder fastsættes et ugentligt timetal ud fra satsen divideret med den overenskomstmæssige timeløn.

Ændringerne i løntilskudsordningen vil forventeligt betyde store forskydninger i hvilke aktiveringsredskaber, som kommunerne vil bruge fremadrettet. Vægten vil flytte til virksomhedspraktik og nytteindsats, hvor de arbejdsløse ikke er ansat og dermed ikke har de almindelige ansættelsesvilkår. Antallet af ekstraordinære ansættelser er vokset med 86 pct. gennem de sidste ti år uden at reglerne er ændret. Ankestyrelsens praksisundersøgelse fra marts 2014 viste, at der er store problemer med at overholde de formelle regler før aktiveringen igangsættes. LO og FTF er bekymret for, om udviklingen vil betyde større fortrængning af ordinære ansættelse. LO og FTF anbefaler derfor, at reglerne om rimelighedskravet og merbeskæftigelse gennemgås, og at det af reglerne bør fremgå tydeligt, at man inddrager tillidsrepræsentanterne som garant for, at medarbejdere er enige i, at krav om rimelighed og merbeskæftigelse er opfyldt.

LO og FTF foreslår, at ministeren følger Ankestyrelsens anbefaling om, at blanketterne på området gennemgås med henblik på, at de udformes mere hensigtsmæssigt for at sikre kommunerne den nødvendige dokumentation samt en gennemgang og revision af reglerne om rimelighedskravet og merbeskæftigelse.

Jobrotation

Med forliget om reform af den aktive beskæftigelsesindsats målrettes jobrotationsredskabet med henblik på at opnå bedre effekter. Jobrotationsordningen ændres således, at varigheden af jobrotationsvikariatet begrænses til seks måneder, at kommunerne fremover kun får 60 pct. i statsrefusion til at dække udgifterne til jobrotationsydelse mod 100 pct. i dag samt at der ikke kan kombineres elev- og lærlingeforløb med jobrotation. Samtidig skal den arbejdsløse fremover have været arbejdsløs i seks måneder, før et vikariat kan etableres.

Flere af disse initiativer bakker LO og FTF op om.

KORA har dog for beskæftigelsesministeriet udarbejdet en evaluering af jobrotationsredskabet. Evalueringen viser, at jobrotation er et effektivt redskab til at hjælpe arbejdsløse tilbage i job. Arbejdsløse opnår relevant erfaring med et konkret ordinært job, som hjælper dem videre. Rapporten viser endvidere, at de gode effekter særligt viser sig blandt vikarer på offentlige arbejdspladser og for vikarer uden erhvervskompetencegivende uddannelse. Der er desuden en tendens til bedre effekter for vikarer, der er ansat inden for det første halve år i det givne ledighedsforløb.

Med KORA's evaluering i hånden mener vi dog, at det kan drøftes om beslutningen om, at det fremover alene er ledige med 6 måneders ledighed bag sig, som kan få gavn af et jobrotationsvikariat, er den rigtige. Evalueringen viser jo netop, at effekterne er bedre for vikarer, som er ansat inden for det første halve års ledighed.

§ 1, nr. 84 (ny § 98 b, stk. 1): LO og FTF vil på den baggrund foreslå, at der i den kommende lovgivning laves en undtagelsesbestemmelse i forhold til kravet om seks måneders arbejdsløshed, således at et ellers lidt firkantet krav om seks måneders forudgående ledighed ændres til, at ledige, der vurderes at være i risiko for langtidsledighed ud fra en konkret vurdering, kan deltage i jobrotation før seks måneders ledighed.

I lovforslaget foreslås det, at ministeren får bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for jobrotation, herunder om hvilke opgaver vikaren i jobrotation kan varetage og hvor i virksomheden vikaren kan ansættes – hvilket er en udvidelse af de eksisterende regler. LO og FTF har svært ved at se den indholdsmæssige begrundelse for dette i forligsteksten. Vi mener, at dette er i strid med jobrotationsordningens ide om at arbejdsgiveren ansætter en arbejdsløs som vikar på fuld normale vilkår.

§ 1, nr. 87 (ny § 98 b, stk. 6): LO og FTF foreslår, at sætningen om "herunder om hvilke opgaver vikaren i jobrotation kan varetage og hvor i virksomheden vikaren kan ansættes" udgår.

Af forligsteksten fremgår, at muligheden for at kombinere elev- og lærlingeforløb med ansættelse som jobrotationsvikar i jobrotationsforløb afskaffes permanent. LO og FTF støtter denne målsætning, idet flere virksomheder bevidst udnyttede reglerne og groft misbrugte jobrotationsordningen. LO og FTF vil dog gerne udfordre modellen før afskaffelsen.

Formålet med jobrotation er og har altid været, at det er ordinært fastansat personale som efteruddannes. Derfor har det også altid været intentionen med jobrotationsordningen, at hvis en ufaglært medarbejder, som har været ansat på arbejdspladsen gennem flere år, har mod på at tage en Grundlæggende Voksenuddannelse (GVU – nu erhvervsuddannelsesuddannelse for voksne, spor 1), kunne jobrotationsordningen sikre, at det var en arbejdsløs, som vikarierede. LO og FTF mener derfor, at det skal være muligt at gennemføre et EUV-1-forløb, der udbydes som en standardiseret uddannelse uden grundforløb og uden praktik,

som en del af jobrotationsordningen, og dermed kan godkendes som rotationsuddannelse. Det skal naturligvis være en betingelse for udbetalingen af rotationsydelsen, at arbejdsgiveren udbetaler en overenskomstfastsat voksenløn til lærlingen/eleven, samt at arbejdsgiveren ikke modtager AUB under uddannelsen.

§ 1, nr. 79 (ny § 98 a, stk. 1, 2. pkt.): Her tilføjes afslutningsvis; ” Dette gælder dog ikke EUV-forløb, uden grundforløb og uden praktik, der kan udbydes til ansatte med mindst to års relevant erhvervs erfaring. Det er en betingelse, at den ufaglærte medarbejder har været på arbejdspladsen i mindst tre år, at arbejdsgiveren udbetaler den overenskomstfastsatte voksenlærlinge-/elevløn, samt at der under uddannelsen ikke modtages AUB ”.

Trainee-indsats og virksomhedspraktik i op til 8 uger for dimittender

Som led i aftalen om reformen af beskæftigelsesindsatsen forlænges trainee-indsatsen for FTF's og AC's grupper for en toårig periode. I lyset af de samlede ændringer i forliget om beskæftigelsesreformen er det LO og FTF's opfattelse, at trainee-ordningen kan udgøre et nyttigt redskab i beskæftigelsesindsatsen for alle arbejdsløse dimittender med en videregående uddannelse. Arbejdsløse dimittender med en videregående uddannelse, som er medlem af en LO arbejdsløshedskasse, står således pt. dårligt i forhold til tidlige aktivitetsmuligheder, som kan hjælpe dem i job, idet de ikke har ret til 6 ugers jobrettet uddannelse, men heller ikke har ret til et traineeforløb. Trainee-ordningen vil derfor kunne udgøre et nyttigt supplement for denne gruppe fremover. Det virker samtidig ulogisk, at det er afgørende om en nyuddannet pædagog er medlem i SL eller i BUPL. LO og FTF finder derfor, at trainee-ordningen bør udvides, så også LO's arbejdsløse dimittender på videregående niveau kan få gavn af ordningen.

Bem.2.5.1.2., side 64: LO og FTF mener, at trainee-ordningen bør udvides til også at omfatte LO's dimittender på videregående niveau, og at dette bør fremgå af de almindelige bemærkninger side 64. Ordningen bør tilføres ekstra midler, der svarer til antallet af dimittender fra SL, HK og TL.

6. Digital kommunikation

Det statistiske datavarehus indeholder oplysninger om bl.a. indsatser. Der er imidlertid nogle indsatser, der ikke er med, herunder tilbud, der er givet under revalidering eller resourceforløb. Det gør det vanskeligt at få et indtryk af hvilken type indsatser, der benyttes lokalt og nationalt, ligesom det vanskeliggør en måling af, hvilke indsatser der har den bedste effekt.

LO og FTF foreslår, at det præciseres i lovbemærkningerne, at jobindsats.dk skal kunne bruges til at se hvilke tilbud, der gives til de forskellige målgrupper.

Afklarings- og dialogværktøj

Der udvikles et nyt landsdækkende afklaringsværktøj, der skal understøtte og guide tilrettelæggelsen af en indsats, der er tilpasset den enkelte arbejdsløses konkrete behov. Værktøjet skal understøtte jobkonsulenternes arbejde i både jobcentre og arbejdsløshedskasserne, når de skal vurdere den enkelte arbejdsløses muligheder for at komme i job og i forhold til at tilrettelægge den konkrete indsats ud fra den enkeltes forudsætninger.

LO og FTF mener, det er fornuftigt at etablere et landsdækkende afklaringsværktøj på tværs af jobcentre og arbejdsløshedskasser, der kan styrke samtalen mellem den arbejdsløse og jobkonsulenten i forhold til jobsøgningen. Vi mener dog, at det har stor betydning, hvordan afklaringsværktøjet i den ny beskæftigelsesindsats ender med at blive udformet og brugt. LO og FTF ser derfor gerne, at der gennemføres en tæt dialog med Beskæftigelsesrådet omkring udformningen. Redskabet bør kunne tilpasses de enkelte arbejdsløshedskasser, som har meget forskellige målgrupper og derfor har brug for forskellige typer af afklaringsredskaber.

Bem. 2.9.2.2.: LO og FTF mener, at det bør fremgå af lovbemærkningerne, at redskabet udvikles i tæt samarbejde med BER. AK-Samvirke inddrages i arbejdet.

Afklaringsinstrumentet skal primært fokusere på at afdække og tydeliggøre den arbejdsløses ressourcer, kvalifikationer, kompetencer og tidligere job erfaringer med sigte på varige beskæftigelsesmuligheder. Det vil sige, at oplysninger omhandlende fx psykiske eller sociale begrænsninger mv. bør begrænses, særligt i starten af ledighedsforløbet. Dels er det ressourcospild at bruge tid på at udspørge arbejdsløse, der umiddelbart kun har det problem, at de mangler et job, om personlige forhold af den karakter. Samtidig kan det virke demotiverende at holde fokus på de arbejdsløses begrænsninger.

Det er centralt for LO og FTF, at redskabet kun bliver understøttende for indsatsen og ikke styrende for indsatsen. Den personlige rådgivning i jobcentre og arbejdsløshedskasser bør være helt i fokus i indsatsen.

7. G-dage

LO og FTF er generelt positive over for en afskaffelse af reglerne om G-dage, da reglerne er svære at administrere for alle parter, og da de efter vores opfattelse ikke virker efter hensigten. Samtidig var hensigten med den midlertidige arbejdsmarkedsydelse oprindeligt, at dagpengereglerne så vidt muligt skulle finde tilsvarende anvendelse på modtagere af den nye ydelse. Derfor synes vi heller ikke, at der er grund til at undtage medlemmer, der modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse fra regelændringen, som det bliver foreslået i lovforslagets punkt 2.11.3.1.2. Der opretholdes en unødigt bureaukratisk tilstand ved at lade reglerne være forskellige for modtagere af hhv. dagpenge og midlertidig arbejdsmarkedsydelse. I værste fald kan det føre til, at arbejdsgivere foretrækker at ansætte personer, der er dagpengeberettigede og ikke arbejdsmarkedsydelsesberettigede, og deres muligheder på arbejdsmarkedet vil blive forringet. LO og FTF foreslår derfor, at g-dagsaftrapningen også omfatter personer, der er berettiget til arbejdsmarkedsydelse.

§ 2, nr. 18 (ny § 84, stk. 2, pkt. 2 og 3): LO og FTF foreslår, at afskaffelsen af G-dage også omfatter modtagere af arbejdsmarkedsydelse.

I forbindelse med forslaget om afskaffelse af reglerne om G-dage for medlemmer med mindre end tre måneders ansættelse bør der desuden træffes betryggende foranstaltninger for at forhindre, at ordningen bliver misbrugt. Det bør således sikres, at arbejdsgiverne ikke kan omgå reglerne ved fx at tilbyde flere på hinanden følgende ansættelser af mindre end tre måneders varighed.

Det er derfor u hensigtsmæssigt, at man i de specielle bemærkninger side 169 skriver, at hvis medlemmet i forlængelse af en ansættelse på ny ansættes hos samme arbejdsgiver, så begynder en ny periode på tre måneder at løbe. Herved risikeres det at ansøre arbejdsgi-

verne til at lave flere på hinanden tidsbegrænsede ansættelser af kortere varighed, så arbejdsgiveren dermed undgår at skulle betale G-dage.

Bem. til § 2, nr. 18, side 169: LO og FTF foreslår, at sætningen om, ”at hvis medlemmet i forlængelse af en ansættelse på ny ansættes hos samme arbejdsgiver, så begynder en ny periode på tre måneder at løbe”, slettes.

Samtidig er der behov for en præcisering af, hvad der forstås ved ”har haft en varighed på under tre måneder” i forhold til hjemsendelse. Skal der fx betales g-dage ved en ny hjemsendelse, hvis medlemmet indenfor de forudgående tre måneder tidligere har været hjemsendt og fået udbetalt g-dag? Et ansættelsesforhold er jo ikke ophørt ved hjemsendelse fx på grund af vejrlig.

8. Øvrige ændringer

Øget registeradgang for arbejdsløsheds-kasserne

Af de almindelige bemærkninger 2.11.2. samt de specielle bemærkninger side 170 vedrørende øget registeradgang for arbejdsløsheds-kasserne fremgår det, at arbejdsløsheds-kasserne vil få udvidet adgang til oplysninger fra CPR for at kunne føre et skærpet tilsyn med bopæl og ophold i Danmark.

LO og FTF mener, at kontrollen med bopæl og ophold i Danmark er nødvendigt. Det er derfor positivt, hvis der på en hensigtsmæssig måde kan finde effektive kontrolfunktioner sted. Der bør dog foretages en vurdering af ressourceforbruget ved den foreslået metode til en øget kontrolindsats fra arbejdsløsheds-kassernes side. LO har ikke kendskab til, at misbrug i forhold til opholds- og bopælskravet skulle udgøre en stor volumen, og foreslår derfor, at indsatsen – indtil omfanget er nærmere afdækket – gennemføres som stikprøver.

Bem. 2.11.2.2. samt s. 170: LO og FTF finder, at en ny kontrolfunktion bør gennemføres som stikprøver, indtil omfanget er nærmere belyst.

Alternativt bør det præciseres, at det er statens opgave at lave udtræk til arbejdsløsheds-kasserne med cpr-numre på dem, der skal kontrolleres nærmere.

Forholdet til reglerne for modtagere af midlertidig arbejdsmarkedsydelse

Hensigten med den midlertidige arbejdsmarkedsydelse var oprindeligt, at dagpengereglerne så vidt muligt skulle finde tilsvarende anvendelse på modtagere af den nye ydelse. Derfor finder LO og FTF heller ikke, at der er grund til at undtage medlemmer, der modtager midlertidig arbejdsmarkedsydelse fra flere af regelændringerne, som det fremgår af § 2, nr. 4 og af de almindelige bemærkninger punkt 2.11.3.1.2. Der opretholdes en unødigt bureaukratisk tilstand ved at lade reglerne være forskellige for modtagere af hhv. dagpenge og midlertidig arbejdsmarkedsydelse.

Med dette udgangspunkt mener LO og FTF således, at personer på arbejdsmarkedsydelse skal have ret til tilbud i virksomhedspraktik eller løntilskud, som de selv har fundet, da aktive tilbud vil øge målgruppens muligheder for at komme i job. Samtidig er det motiverende selv at finde jobbet.

Bem. 2.5.2.: Jf. vores tidligere bemærkninger til § 1, nr. 43 (ny § 42 b og ny § 52 a).

LO og FTF mener dermed også, at undtagelsen fra brug af joblog og afskaffelsen G-dage, jf. vores bemærkninger til § 2, nr. 18, bør udgå.

§ 2, nr. 4 (ny § 52 p, stk.3): LO og FTF mener, at afsnittet bør slettes.

Præcisering af reglerne om samlet ydelse til personer med dokumenteret bidragspligt

Ifølge de gældende regler kan unge på den lave uddannelses- og kontanthjælp maksimalt modtage den maksimale kontanthjælpssats (14.203 kr.) i samlet ydelse, når der også indgår aktivitetstillæg og børnebidrag.

Folketinget vedtog tidligere på året, at unge på uddannelses- og kontanthjælp er sikret et barselstillæg i hele perioden, de er på fraværende på grund af graviditet og barsel. Det foreslås nu at dette tillæg også indgår, når den samlede ydelse beregnes.

LO og FTF er imod forslaget. Der er tale om en unødvendig forringelse for unge mennesker, der er fraværende på grund af graviditet og barsel

§ 23, stk. 3, 3. pkt. samt § 25, stk 4, 3. pkt.: LO og FTF mener, at afsnittet bør slettes.

Periodesanktion ved en ledighedsydelsesmodtagers udeblivelse fra tilbud

Det foreslås, at modtagere af ledighedsydelse, der uden rimelig grund udebliver en eller flere dage fra tilbud, sanktioneres. At indføre en sanktion for ledighedsydelsesmodtagere ved udeblivelse fra tilbud vil i følge lovforslaget styrke de fleksjobvisiteredes tilknytning til arbejdsmarkedet. Dette er der dog ikke er belæg for at påstå.

Det fremgår af bemærkningerne 2.11.7, at formålet med forslaget er at sidestille ledighedsydelsesmodtagere med kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere. Forslaget er dog ikke en del af forliget om reform af den aktive beskæftigelsesindsats og vil indebære øgede sanktioner for ledighedsydelsesmodtagere. LO og FTF er uforstående over for, at forslaget indgår i lovforslaget. Forslag af denne karakter bør sendes i selvstændig høring ud fra et demokratisk perspektiv.

LO og FTF kan ikke bakke op om forslaget.

Personer på ledighedsydelse har pr. definition en varig nedsat arbejdsevne. Gruppen er således væsentlig forskellig fra gruppen af kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere, idet gruppen har færre ressourcer, og gruppen må formodes at være oftere syg, og generelt har en større kontakt til sundhedssystemet. Der er derfor ingen ræson i at ligestille ledighedsydelsesmodtagere med kontanthjælpsmodtagere og dagpengemodtagere. Yderligere sanktioner for denne gruppe kan risikere at medvirke til, at gruppen kommer længere væk fra arbejdsmarkedet.

LO og FTF er enig i intentionen om, at personer på ledighedsydelse skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Vi mener dog, at der i dag findes tilstrækkelige muligheder for at sanktionere ledighedsydelsesmodtagere, som ikke står til rådighed. LO og FTF finder ikke, at der er grund til at indføre yderligere sanktioner over for en i forvejen udsat gruppe.

§ 2, nr. 18 (ny § 77 a, stk. 2): LO og FTF mener, at afsnittet bør slettes.

9. Overgangsbestemmelser

LO og FTF finder, at der er behov for en indfasning af de mange nye samtaler, som skal gennemføres i arbejdsløshedskasserne. Det er vigtigt, at de praktiske udfordringer med fællessamtalerne ikke kommer til at skygge for den kvalitetsforbedring i samtalerne, som det nye kontaktførelse muliggør. LO og FTF foreslår derfor, at man starter med at implementere 2. og 3. fællessamtale, som ligger i slutningen af arbejdsløshedsforløbet, så man først tager hånd om dem, der har været arbejdsløse længst – og herefter implementerer samtalerne i det tidlige arbejdsløshedsforløb. Det vil give mulighed for at indhøste praktiske erfaringer omkring tilrettelæggelse og indhold i samtalerne.

LO og FTF foreslår, at de tre fælles samtaler mellem jobcentre og arbejdsløshedskasser, indfases trinvis, således at den styrkede indsats sidst i dagpengeperioden indfases først.

I den gældende lovgivning er der ingen tidsgrænse for, hvornår en arbejdsløs kan ansøge om selvvalgt uddannelse. Der kan derfor være arbejdsløse som, før reformen vedtages, allerede har søgt eller søger og får en godkendelse af et uddannelsesforløb, som påbegyndes efter 1. januar 2015. Med henblik på at gøre det lettere for de arbejdsløse at gennemskue deres rettigheder og for uddannelsesstederne at planlægge udbuddet i af uddannelse i starten af 2015 foreslår LO og FTF, at overgangsreglen tager udgangspunkt i ansøgnings-tidspunkt og ikke påbegyndelsestidspunktet.

§ 8, stk. 3, 2. pkt.: LO og FTF mener, at formuleringen bør ændres til "ansøgt om" (selvvalgt) uddannelse før den 1. januar 2015 i stedet for påbegyndt.

I ændringsforslaget foreslås, at de nye regler med højere tilskud til ansættelse af arbejdsløse gælder for uddannelsesaftaler, hvor tilskuddet bevilges efter den 1. januar. Sætningen er dog ikke helt forståelig.

§ 8, stk. 12, sidste sætning: LO og FTF går ud fra, at der skal står "før" i stedet for "efter" i 5. linje.

LO og FTF mener, at overgangsordningen vedr. voksenlærlingeordningen skal sikre, at der ikke stoppes for indgåelsen af voksenlærlingeaftaler indtil 1. januar 2015.

§ 8, stk. 12: LO finder, at de nye regler for tilskud skal gælde for "uddannelsesaftaler indgået efter lovforslagets fremsættelse".

10. Alene til lovbemærkningerne

Konsekvenserne for frikommuneforsøgene

Med de formulerede bemærkninger får kommunerne mulighed for at lægge andre opgaver i jobcentret end dem, der vedrører beskæftigelsesindsatsen. Frikommuneforsøget indebærer, at frikommunerne i forsøgsperioden frem til udgangen af 2015 kan beslutte, at en anden enhed i kommunen end jobcentret kan udføre opgaver og træffe afgørelser om beskæftigelsesindsatsen, og at jobcentret kan udføre opgaver og træffe afgørelser, der ligger ud over de områder, der er undtaget fra reglen.

I bemærkningerne til forslag om Lov om organisering og understøtning af beskæftigelsesindsatsen står der, at frikommuneforsøgene kan videreføres, uden hensyn til de rammer, der fastsættes i nærværende lovforslag. I ændringsforslagene til LAB-loven står der, at frikommunerne er fritaget for reglerne om udarbejdelse af jobplaner, kontaktførelse, va-

righed i tilbud m.m. og der vil blive iværksat en proces, der i videst muligt omfang skal sikre, at frikommuneforsøgene kan fortsætte. LO og FTF mener dog, at alle dagpengemodtagere skal være omfattet af ”Min Plan”, det nye kontaktforsøg og selvbooking.

LO og FTF foreslår, at de frikommuneforsøg, som relaterer sig til bestemmelser, som ændres med reformen, stoppes. Der må gøres erfaringer med de nye bestemmelser, før det kan være relevant at udfordre dem.

Kompetenceudviklingsmidlerne

LO og FTF vil gerne kvittere for, at forligskredsen har prioriteret midler til kompetenceudvikling af medarbejderne i jobcentre og arbejdsløsheds-kasser, således at der er større chance for at beskæftigelsesreformen bliver en succes. Vi er meget enige i, at en så vidtgående reform kræver ressourcer til efter- og videreuddannelse af medarbejderne på området.

Af forligsteksten fremgår det, at KL og AK-Samvirke samt andre relevante interessenter inddrages i arbejdet med at afdække uddannelses- og efteruddannelsesbehovet, som kan danne grundlag for en prioriteret udmøntning af midlerne.

LO og FTF vil i den sammenhæng anbefale, at de ansattes organisationer inddrages som ”andre relevante interessenter”.